

บทที่ 5

การประมวลและวิเคราะห์ข้อมูล

การแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จากการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถาม หลังจากดำเนินการเก็บข้อมูล จากกลุ่มประชากรตัวอย่างทั้ง 7 กลุ่ม เพื่อสอบถามทัศนคติส่วนใหญ่ของกลุ่มประชากร นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดมาแปลรหัสและบันทึกลงในโปรแกรม SPSS เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในประมวลผลทางสถิติ

5.1 แนวทางในการวิเคราะห์

จากวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อประเมินอัตลักษณ์ การยอมรับได้จากระดับการพัฒนา และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม ของพื้นที่ศึกษา หาดบางเทา หาดสุรินทร์ และหาดกมลา แล้วนำผลที่ได้มาหาความสัมพันธ์ของทั้ง 3 ประเด็นที่ตั้งไว้ข้างต้น เพื่อระบุได้ว่าระดับการพัฒนา มีผลต่อการรับรู้อัตลักษณ์และปัญหาสิ่งแวดล้อมหรือไม่ ในส่วนวัตถุประสงค์รองมุ่งศึกษา ลักษณะส่วนตัวของแต่ละบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และภูมิลำเนา ประสบการณ์ต่อพื้นที่ ซึ่งมีผลต่อการรับรู้และทัศนคติต่ออัตลักษณ์ การยอมรับได้จากระดับการพัฒนา และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อนำมาใช้เป็นตัวแทนคำตอบที่มีความเที่ยงตรงมากที่สุดโดยมีค่าที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ผลดังนี้ คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) ซึ่งนำมาใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

ค่าความถี่ (Frequency) เป็นค่าที่ใช้ในการจำแนกข้อมูลตามลักษณะหรือตามค่าของตัวแปรหนึ่ง หรือหลายๆ ตัวแปรพร้อมๆ กัน ในที่นี้นำมาใช้ในการหาความถี่ของคำตอบเกี่ยวกับทัศนคติของคำถามปลายเปิดที่มีการตอบซ้ำกัน จากผู้ตอบแบบสอบถาม

ค่าร้อยละ (%) นำมาใช้ในการปรับฐานจำนวนเต็มของแต่ละกลุ่มตัวอย่างให้มีค่าเท่ากันเพื่อนำผลที่ได้เป็นค่าร้อยละมาเปรียบเทียบกันเนื่องจากกลุ่มคนในพื้นที่มีมากกว่ากลุ่มอื่นๆ

ค่าเฉลี่ย (Mean) นำมาใช้ในการหาค่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละภาพโดยนำคะแนนที่แต่ละภาพได้ทุกๆค่ารวมกัน แล้วหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด ข้อจำกัดในการใช้ เช่น ถ้าข้อมูลมีการกระจายมากหรือข้อมูลบางตัวมีค่ามากหรือน้อยจนผิดปกติ หรือข้อมูลมีการเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัว ค่าเฉลี่ยเลขคณิตจะไม่สามารถเป็นค่ากลางหรือเป็นตัวแทนที่ดีของข้อมูลได้จึงต้อง

นำมาพิจารณาร่วมกับค่าฐานนิยม โดยค่าตัวแทนที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนมาก หมายถึงภาพที่มีเอกลักษณ์มาก หรือ ยอมรับได้มาก หรือ มีปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก

ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าฐานนิยมเป็นค่ากลางซึ่งจะนำมาใช้ในกรณีที่ข้อมูลมีการซ้ำกันมากๆจนผิดปกติ ซึ่งค่าฐานนิยมจะเป็นค่ากลางหรือตัวแทนของข้อมูลที่สามารถอธิบายลักษณะที่เกิดขึ้นได้ดีกว่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต นำมาใช้ในการตัดสินใจระดับการให้คะแนนว่าคนส่วนใหญ่มีความเห็นอยู่ที่ระดับใดมากที่สุด

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวซึ่งอาจจะมีความสัมพันธ์มากน้อยหรือไม่มีเลย และอาจจะสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันหรือตรงข้ามกันซึ่งเราสามารถทราบถึงขนาดและทิศทางของความสัมพันธ์ดังกล่าวได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ซึ่งจะมีค่าอยู่ระหว่าง -1 และ 1 เสมอ เป็นค่าที่ไม่มีหน่วย ขนาดของค่าบอกถึงระดับความสัมพันธ์ว่าสูงต่ำเพียงใด ในกรณีที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวกแสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ถ้าตัวแปรทั้งสองสัมพันธ์กันในทิศทางตรงข้ามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะออกมาเป็นค่าลบ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าเป็น 0 เมื่อตัวแปรทั้งสองตัวไม่มีความสัมพันธ์กันเลย ซึ่งก็หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรหนึ่งจะไม่มีผลทำให้ตัวแปรอีกตัวแปรหนึ่งเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด นำมาใช้ดูความสัมพันธ์ของภาพทั้งหมด ในแต่ละประเด็น โดยใช้การจับคู่ประเด็น เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของประเด็นในแต่ละคู่

ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) มีวัตถุประสงค์ในการนำมาใช้เพื่อทดสอบเกี่ยวกับลักษณะต่าง ๆ ของประชากรว่าเป็นไปตามที่คาดไว้หรือไม่ ซึ่งนำมาใช้ในการวิเคราะห์หาประสบการณ์ และพื้นฐานส่วนบุคคลที่มีผลต่อทัศนคติ ในแต่ละประเด็นที่ตั้งไว้ข้างต้น โดยกำหนดให้ค่าไคสแควร์มีนัยสำคัญที่ 0.05

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ในหลายมิติ Multidimensional Scaling (MDS) เป็นการหามิติความสัมพันธ์ที่ซ่อนอยู่ในแต่ละประเด็นของตัวแปรแต่ละคู่โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) นำมาใช้ดูความสัมพันธ์ของการจัดกลุ่มภาพจำลองและหามิติที่ซ่อนอยู่ของทั้งสามประเด็นโดยมีสามแบบจำลองคือ แบบจำลองแสดงความสัมพันธ์ของเอกลักษณ์ของพื้นที่ การยอมรับได้จากระดับการพัฒนา และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยมิติที่ซ่อนอยู่ในแต่ละประเด็นอาจมีการซ้อนทับหรือคล้ายคลึงกันทำให้สามารถนำไปวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของทั้งสามประเด็นต่อไป

5.2 การประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถาม

5.2.1 ลักษณะโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ในการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม ได้ให้ผู้ตอบแบบสอบถามดูภาพทั้งหมดจากสมุดภาพตัวแทนเพื่อให้คะแนนใน 3 ประเด็น ดำเนินการเก็บระหว่างวันที่ 22-29 พฤษภาคม 2552 ใน จังหวัดภูเก็ต โดยกลุ่มคนในพื้นที่เก็บในบริเวณพื้นที่หาดบางเทา หาดสุรินทร์ หาดกมลา ส่วนกลุ่มนักท่องเที่ยว เก็บเพิ่มเติมที่สถานีขนส่งและสนามบินจังหวัดภูเก็ต พร้อมทั้งเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญในกรุงเทพฯ ระหว่างวันที่ 1-7 มิถุนายน 2552 โดยผู้สัมภาษณ์ที่ได้รับการฝึกอบรมแล้ว 4 คน ส่วนใหญ่สัมภาษณ์ในช่วงเวลา 9.00-18.00 น. โดยผลการสัมภาษณ์ทั้งหมดมีจำนวนทั้งสิ้น 200 คน แบ่งออกเป็น 7 กลุ่ม ดังนี้คือ

- กลุ่มที่ 1 คนในพื้นที่ หมายถึง บุคคลที่อาศัย ทำงาน หรือประกอบกิจการอยู่ในพื้นที่อย่างน้อยเป็นเวลา 1 ปี ซึ่งมีทั้งผู้ที่ตั้งถิ่นฐานมานานตั้งแต่และผู้ที่ย้ายถิ่นฐานเข้ามาใหม่ รวมทั้งสิ้น
- กลุ่มที่ 2 นักท่องเที่ยวชาวไทย มีประสบการณ์ในพื้นที่มากกว่าหนึ่งครั้ง
- กลุ่มที่ 3 นักท่องเที่ยวต่างชาติมีประสบการณ์ในพื้นที่มากกว่าหนึ่งครั้ง
- กลุ่มที่ 4 นักท่องเที่ยวชาวไทยมีประสบการณ์ในพื้นที่ครั้งแรก
- กลุ่มที่ 5 นักท่องเที่ยวต่างชาติมีประสบการณ์ในพื้นที่ครั้งแรก
- กลุ่มที่ 6 นักท่องเที่ยวทั่วไป (เป็นนักท่องเที่ยวคนไทยที่ไม่เคยไปพื้นที่ศึกษาตอบคำถามโดยอาศัยการดูภาพเท่านั้น)
- กลุ่มที่ 7 ผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญทางด้านภูมิสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรม ผังเมือง และผู้ที่ทำงานในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับการแบ่งสัดส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามเน้นคนในพื้นที่มากที่สุด เนื่องจากคนในพื้นที่สามารถรับรู้ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ได้อย่างชัดเจน และเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบที่เกิดขึ้นโดยตรง

5.2.2 ลักษณะส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

เพศ จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดปริมาณของทั้งสองเพศมีความใกล้เคียงกัน แบ่งออกเป็นเพศหญิง 55.72% และเพศชาย 40.8%

อายุ จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 21-30 ปี คิดเป็น 32.84% อายุต่ำกว่า 21 ปี 12.44% ช่วงอายุ 31-40 ปี 24.88% มากกว่า 50 ปี 21.89% และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดมีช่วงอายุอยู่ที่ 41-50% คิดเป็น 4.48%

ระดับการศึกษา จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เกินกว่าครึ่งของผู้ตอบแบบสอบถามจบการศึกษาระดับปริญญาตรีคิดเป็น 55.72% อันดับรองลงมาเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท-เอก 16.92% และจำนวนที่ใกล้เคียงกันนั้นจบระดับการศึกษา ปวส./ปวช. คิดเป็น 14.93% โดยสองอันดับสุดท้ายคือระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาคิดเป็น 4.46% และ 2.49%

อาชีพ/ สาขาวิชาชีพ จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่ 21.39% ประกอบสาขาวิชาชีพ การออกแบบสถาปัตยกรรม ภูมิสถาปัตยกรรม และผังเมืองซึ่งมีจำนวนเท่ากับผู้ที่ประกอบอาชีพในสาขาทางการศึกษา การท่องเที่ยว 16.42% ธุรกิจการค้าและพาณิชย์กรรม 15.92% ซึ่งเท่ากับสาขาวิชาชีพเทคนิคและวิศวกรรม นักเรียน/นักศึกษา 14.93% และอาชีพอื่นๆ ที่ไม่ได้ระบุอีก 4.98%

ภูมิลำเนา ต่างประเทศ 24.88% ประเทศไทย 74.63%

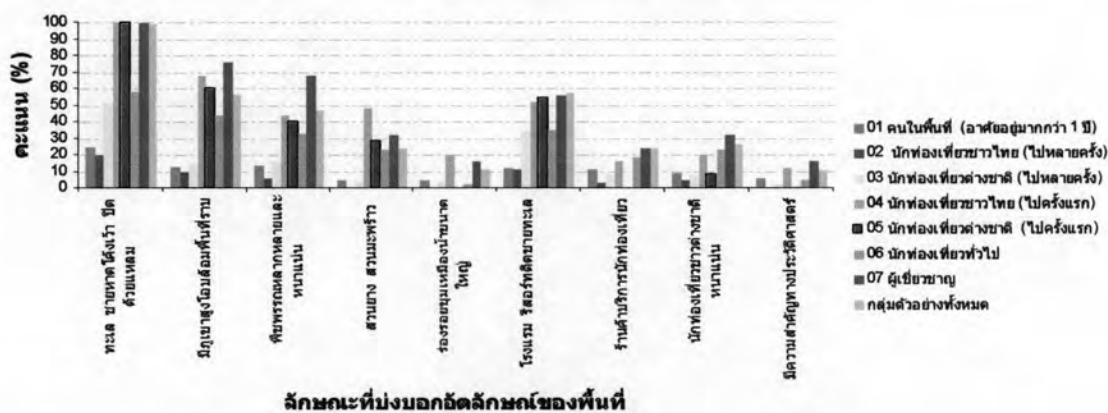
5.2.3 ทศนคติต่อภูมิทัศน์ของพื้นที่ศึกษา

ในส่วนนี้เป็นการรวบรวมคำถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อพื้นที่ศึกษาโดยคำถามจะครอบคลุมในประเด็นดังนี้คือ ความงาม อัตลักษณ์ ระดับการพัฒนาและปัญหาสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ ดังแสดงรายละเอียดของข้อมูลในตารางที่ 1.4 (ภาคผนวก ข) โดยคำถามที่ใช้มีดังต่อไปนี้

อัตลักษณ์หรือลักษณะเด่นของทิวทัศน์ในพื้นที่ศึกษาคือ คำตอบที่คนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันอันดับหนึ่งได้แก่ ทะเล ชายหาดโค้งเว้า ปิดด้วยแหลมทั้งสองด้าน 99.50% อันดับสองที่ใกล้เคียงกันกับอันดับที่สาม คือ โรงแรม รีสอร์ทติดชายทะเล และบนภูเขา 57.21% และลักษณะพื้นที่ลาดชันค่อนข้างมาก มีภูเขาสูงโอบล้อมพื้นที่ราบ 56.72% อันดับสี่ คือ ปก

กลุ่มด้วยพืชพรรณหลากหลายและหนาแน่น 47.26% อันดับที่ห้า หก และเจ็ดซึ่งเป็นกลุ่มคะแนนอยู่ในระดับใกล้เคียงเช่นเดียวกัน คือ มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติค่อนข้างหนาแน่น 26.37% พื้นที่เกษตรกรรม สวนยาง สวนมะพร้าว 24.38% ร้านค้า และร้านอาหารที่บริการนักท่องเที่ยว 23.88% อันดับที่แปดและเก้า คือ ร่องรอยชุมชนเมืองที่เป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่ 10.95% และเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ 10.45% อยู่ในลำดับสุดท้าย

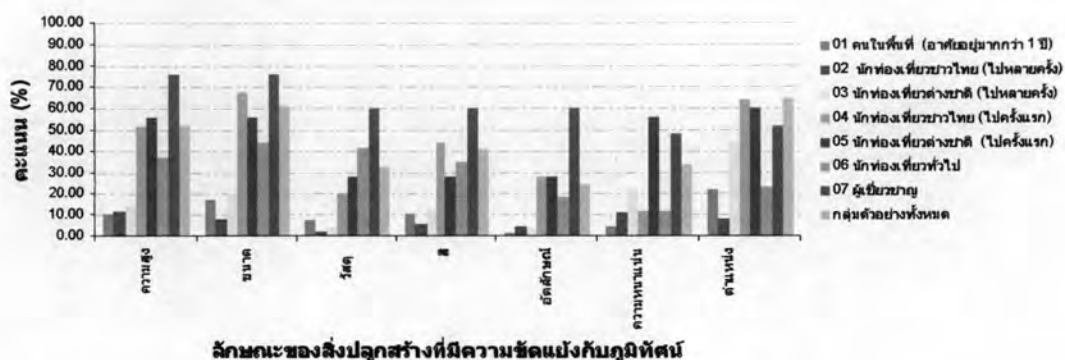
แผนภูมิแท่งแสดงลักษณะที่บ่งบอกอัตลักษณ์ของพื้นที่ชายทะเลภูเก็ต ของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 5.1 แผนภูมิแท่งแสดงลักษณะที่บ่งบอกอัตลักษณ์ของพื้นที่

ลักษณะสิ่งก่อสร้างที่มีความขัดแย้งกับพื้นที่ศึกษาคือ อันดับที่หนึ่ง คือ ที่ตั้งอยู่ในตำแหน่งที่ไม่เหมาะสม เช่น บนภูเขา พื้นที่ลาดชัน ชายหาด 64.68% อันดับที่สองซึ่งใกล้เคียงกับลำดับที่หนึ่ง คือ มีขนาดใหญ่ 61.19% อันดับที่สาม คือ สูงมากเกินไปบดบังทัศนธรรมชาติ 52.24% อันดับที่สี่ คือ ใช้วัสดุ ที่ดูแปลกปลอม สีสิ้นเด่นชัด สะดุดตา 41.29% อันดับที่ยี่ห้าและหก คือ มีความหนาแน่น แออัด และเกาะกลุ่มกันมากเกินไป 33.83% อันดับที่ยี่เจ็ด คือ ไม่กลมกลืนกับธรรมชาติ 32.84% และอันดับสุดท้าย คือ มีลักษณะไม่สอดคล้องกับพื้นที่ ไม่มีเอกลักษณ์ความเป็นพื้นที่ 24.38%

แผนภูมิแท่งแสดงลักษณะของสิ่งปลูกสร้างที่มีความขัดแย้งกับ ภูมิทัศน์ ของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

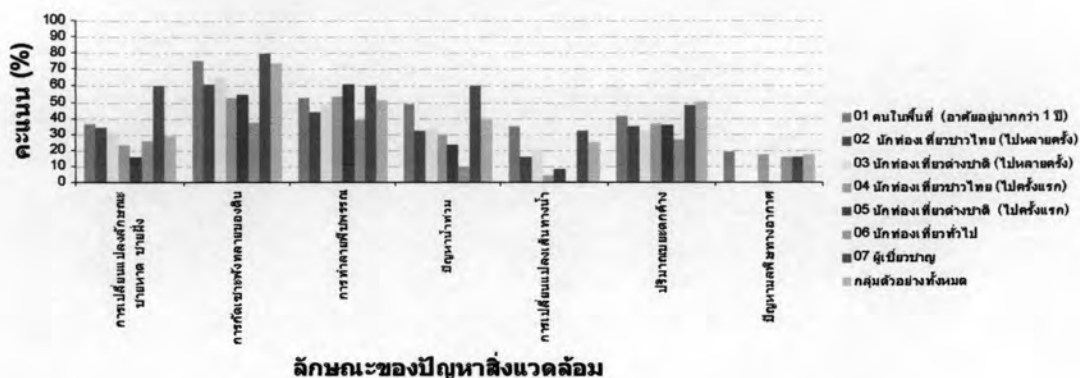

ภาพที่ 5.2 แผนภูมิแท่งแสดงลักษณะของสิ่งปลูกสร้างที่มีความขัดแย้งกับภูมิทัศน์

อยากให้พื้นที่ศึกษาพัฒนาอย่างไรในอนาคต อันดับที่หนึ่ง คือ คงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่ไม่เสื่อมโทรมลงไปกว่านี้ 72.14% อันดับที่สอง คือ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวตากอากาศชายทะเล 56.22% อันดับที่มีสองประเด็นได้คะแนนเท่ากัน คือ หยุดก่อสร้างอาคาร ถ้ามีการก่อสร้างต้องควบคุม ตำแหน่ง ระยะจากชายหาด ขนาด ความสูง สี ความหนาแน่น รูปแบบ การใช้วัสดุ 61.69% และรักษาอัตลักษณ์ของพื้นที่ควบคู่ไปกับการพัฒนา 61.69% และอันดับสุดท้าย คือ รักษาทัศนียภาพที่มีความสวยงามเป็นธรรมชาติให้คงอยู่ต่อไป 32.84%

ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการพัฒนาที่สามารถมองเห็นได้ของพื้นที่ศึกษา อันดับที่หนึ่ง คือ การกัดเซาะพังทลายของดิน 64.18% อันดับที่สองและสามมีความใกล้เคียงกัน คือ การทำลายพืชพรรณ 51.224% และปริมาณขยะตกค้าง 50.25% อันดับที่สี่ คือ ปัญหาน้ำท่วม 39.30% อันดับที่น่า คือ การเปลี่ยนแปลงลักษณะ ชายหาด ชายฝั่ง 28.86% อันดับที่หก คือ การเปลี่ยนแปลงเส้นทางน้ำ 24.88% และอันดับสุดท้าย คือ ปัญหามลพิษทางอากาศ 17.91%

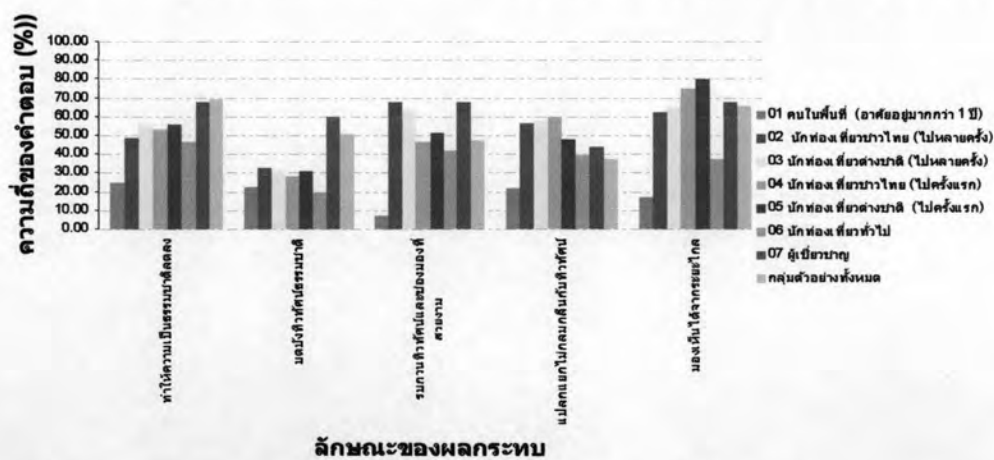
แผนภูมิแท่งแสดงปัญหาสิ่งแวดล้อมเนื่องจากการพัฒนาที่สามารถมองเห็นได้ ของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 5.3 แผนภูมิแท่งแสดงปัญหาสิ่งแวดล้อมเนื่องจากการพัฒนาที่สามารถมองเห็นได้

สิ่งก่อสร้างในพื้นที่ศึกษาก่อให้เกิดความเสียหายต่อความสวยงามของทิวทัศน์อย่างไร เหตุผลที่ได้อันดับที่หนึ่ง คือ ทำให้ความเป็นธรรมชาติลดลง 69.15% อันดับที่สองมองเห็นได้จากระยะไกลเนื่องจากอยู่บนที่สูงชัน 65.67% อันดับที่สาม บดบังทิวทัศน์ธรรมชาติ 50.75% อันดับที่สี่ รบกวนทิวทัศน์และช่องมองที่สวยงาม 47.26% และอันดับสุดท้าย แปลกแยกไม่กลมกลืนกับทิวทัศน์ 37.81%

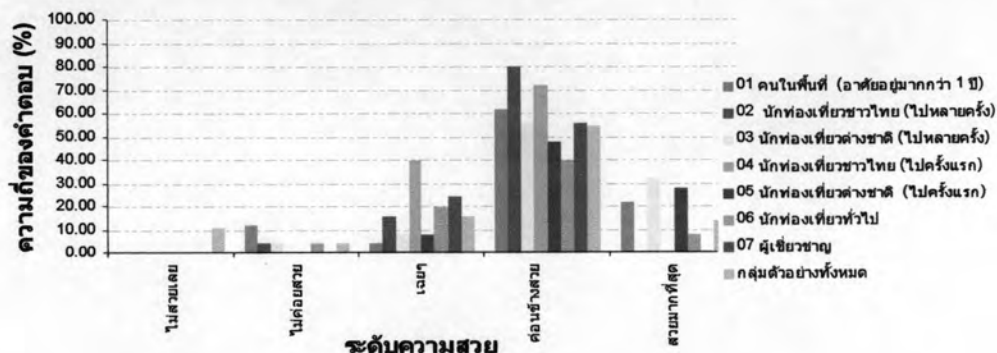
แผนภูมิแท่งแสดงผลกระทบทางสายตาที่เกิดจากอาคารสิ่งปลูกสร้าง

ภาพที่ 5.4 แผนภูมิแท่งแสดงผลกระทบทางสายตาที่เกิดจากอาคารสิ่งปลูกสร้าง

ปัจจุบันพื้นที่ศึกษามีความสวยงามมากน้อยเพียงใด คนเห็นว่าปัจจุบันพื้นที่
 ค่อนข้างสวย 54.5% เป็นอันดับหนึ่ง เฉยๆ 15.5% เป็นอันดับสอง สวยมากที่สุด 14% อยู่ใน
 อันดับสาม ไม่สวยเลย 11% เป็นอันดับที่สี่ และไม่ค่อยสวย 4.5% เป็นอันดับสุดท้าย

**แผนภูมิแท่งแสดงทัศนคติต่อความสวยของพื้นที่ศึกษา
 ในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง**

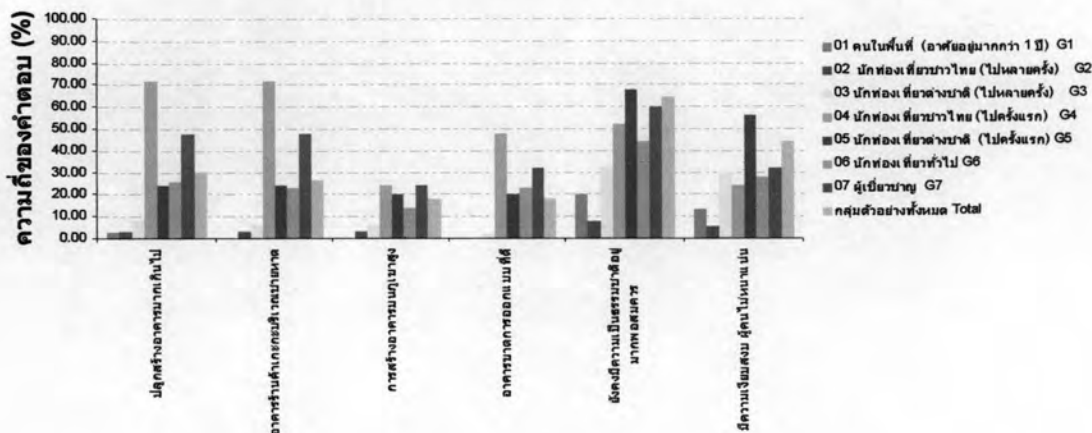

ภาพที่ 5.5 แผนภูมิแท่งแสดงทัศนคติต่อความสวยของพื้นที่ศึกษา

เหตุผลที่ทำให้พื้นที่ที่มีความสวยงาม อันดับที่หนึ่ง คือ ยังคงมีความเป็นธรรมชาติ
 อยู่มากพอสมควร 64.68% และอันดับที่สอง คือ มีความเงียบสงบ ผู้คนไม่หนาแน่น 44.28%

เหตุผลที่ทำให้พื้นที่ไม่สวยงามเนื่องจาก อันดับหนึ่ง คือ มีการปลูกสร้างอาคาร
 มากเกินไป 30.35% อันดับสอง คือ อาคารร้านค้าเกะกะบริเวณชายหาด 26.37% อันดับที่สามมี
 สองประเด็น คือ การสร้างอาคารบนภูเขาสูง 17.91% และอาคารขาดการออกแบบที่ดี 17.91%

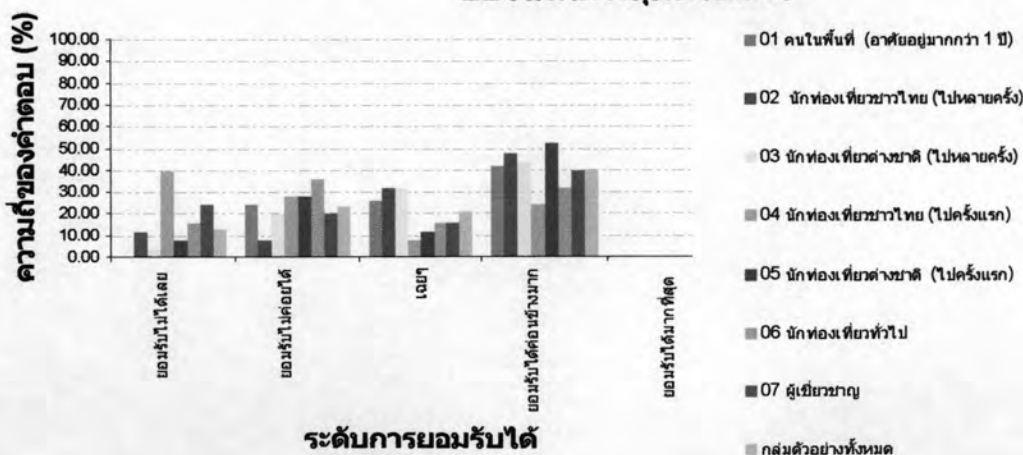
แผนภูมิแสดงเหตุผลในการให้ระดับคะแนนความสวย

ภาพที่ 5.6 แผนภูมิแท่งแสดงเหตุผลในการให้ระดับคะแนนความสวย

สามารถยอมรับระดับการพัฒนาในปัจจุบันของพื้นที่ศึกษาได้มากน้อยเพียงใด อันดับที่หนึ่ง ยอมรับได้ค่อนข้างมาก 40.30 อันดับที่สอง ยอมรับไม่ค่อยได้ 23.38% อันดับที่สาม เฉย ๆ 20.90% อันดับที่ดีที่สุด ยอมรับไม่ได้เลย 12.94% ยอมรับได้มากที่สุด ไม่มีเลย

แผนภูมิแท่งแสดงการยอมรับได้จากระดับการพัฒนาของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

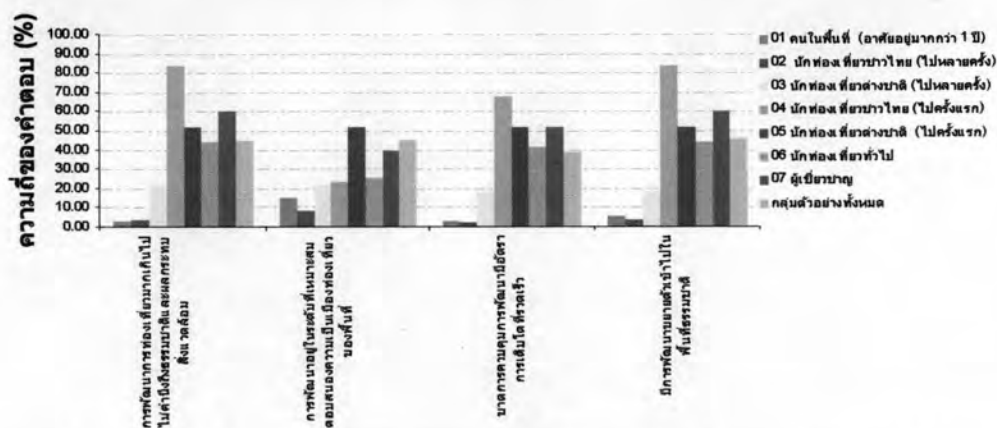

ภาพที่ 5.7 แผนภูมิแท่งแสดงการยอมรับได้จากระดับการพัฒนา

สาเหตุที่สามารถยอมรับระดับการพัฒนาได้มาก คือ การพัฒนาอยู่ในระดับที่เหมาะสม 45.77% เป็นสาเหตุเดียวที่ทำให้คนยอมรับได้

สาเหตุที่ไม่สามารถยอมรับได้ คือ อันดับที่หนึ่ง คือ การพัฒนาเพื่อรองรับการท่องเที่ยวมากเกินไป อันดับที่สอง มีการพัฒนาขยายตัวเข้าไปในพื้นที่ธรรมชาติ 46.27% อันดับที่สาม ไม่คำนึงถึงธรรมชาติและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม 44.78% และอันดับสุดท้าย คือ ตอบสนองความเป็นเมืองท่องเที่ยวของพื้นที่ ขาดการควบคุมการพัฒนาที่มีอัตราการเติบโตที่รวดเร็ว 39.30%

แผนภูมิแสดงเหตุผลต่อการให้ระดับคะแนนการยอมรับได้จากระดับการพัฒนา

ภาพที่ 5.8 แผนภูมิแท่งแสดงเหตุผลต่อการให้ระดับคะแนนการยอมรับได้จากระดับการพัฒนา

5.2.4 ผลการให้คะแนนภาพตัวแทนต่ออัตลักษณ์ของพื้นที่ศึกษา ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม

จากการเก็บข้อมูลการให้คะแนนภาพตัวแทนด้วยแบบสอบถาม สามารถแบ่งข้อมูลการให้คะแนนภาพตัวแทนออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ การให้คะแนนในประเด็นอัตลักษณ์ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้ และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม

โดยผลการให้คะแนนภาพตัวแทนทั้ง 42 ภาพในประเด็นอัตลักษณ์ของพื้นที่แสดงผลดังตารางที่ 1.5 (ภาคผนวก ข) ประเด็นระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้แสดงผลดังตารางที่ 1.6 (ภาคผนวก ข) และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมแสดงผลดังตารางที่ 1.7 (ภาคผนวก ข) จากผลที่ได้นำมาจัดลำดับค่าเฉลี่ยและฐานนิยม 10 อันดับที่มีคะแนนมากที่สุด และ 10 อันดับที่ต่ำที่สุด โดยมีช่วงของคะแนนอยู่ที่ 1-5 สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 5.4 จากตารางพบว่า

กลุ่มภาพตัวแทนที่มีอัตลักษณ์มาก 10 อันดับแรก ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 10, 11, 18, 19, 30, 34, 35, 36, 37, 40 กลุ่มภาพตัวแทนทั้งหมดล้วนมีองค์ประกอบของ ชายหาด ทะเล และแหลม แตกต่างกันที่ความสมบูรณ์ทางธรรมชาติและระดับการพัฒนาที่ปรากฏ

กลุ่มภาพตัวแทนที่ไม่มีอัตลักษณ์ 10 อันดับสุดท้าย ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 2, 3, 5, 7, 13, 25, 26, 27, 39, 42 ภาพตัวแทนทั้งหมดในกลุ่มนี้ไม่มีองค์ประกอบของชายหาด และทะเล ปรากฏให้เห็น ทั้งหมดล้วนเป็นภูมิประเทศในแผ่นดินขาดความโดดเด่นขององค์ประกอบที่มีลักษณะเด่น เช่น ภูเขา แหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่เกิดจากขุมเหมืองเก่า หรือบางพื้นที่มีร่องรอยการ ถูกทำลาย รวมไปถึงองค์ประกอบของอาคารที่มีรูปแบบหลากหลาย โดยส่วนใหญ่แล้วเป็นอาคาร ประเภทที่อยู่อาศัย

กลุ่มภาพตัวแทนที่มีระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้มาก 10 อันดับแรก ได้แก่ภาพ ตัวแทนที่ 1, 4, 5, 6, 10, 30, 32, 33, 34, 37 ภาพในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ปราศจากการพัฒนา ลักษณะทางภูมิประเทศแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ พื้นที่บริเวณชายหาดมีองค์ประกอบของทะเล และแหลม พื้นที่ในแผ่นดินมีภูเขาสูงเป็นองค์ประกอบ พื้นที่เหล่านี้มีพืชพันธุ์ปกคลุมหนาแน่นมาก ส่วนในบริเวณที่มีการพัฒนาเกิดขึ้นภูมิทัศน์มีองค์ประกอบหลักเป็นทะเลสาบขนาดใหญ่ที่เกิดจาก ขุมเหมืองเก่า บริเวณริมทะเลสาบมีองค์ประกอบของอาคารแทรกตัวอยู่ระหว่างพืชพรรณ มีความ สอดคล้องกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมค่อนข้างมาก

กลุ่มภาพตัวแทนที่มีระดับการพัฒนาที่ยอมรับไม่ได้ 10 อันดับสุดท้าย ได้แก่ภาพ ตัวแทนที่ 9, 14, 16, 22, 24, 25, 38, 39, 41, 42 ภาพแสดงภูมิประเทศที่มีพืชพรรณเบาบางและ ถูกทำลาย การปลูกสร้างอาคารบนพื้นที่ลาดชันบนภูเขาที่พืชพรรณปกคลุมหนาแน่น รวมไปถึง บริเวณที่มีการปลูกสร้างอาคารหนาแน่นมากรอบกวนช่องมองที่สวยงาม

กลุ่มภาพตัวแทนที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก 10 อันดับแรก ได้แก่ภาพตัวแทนที่ 9, 13, 14, 16, 17, 21, 25, 38, 41, 42 โดยส่วนใหญ่แล้วภาพในกลุ่มนี้แสดงการปลูกสร้างอาคาร บนพื้นที่ลาดชัน และบริเวณที่ถูกทำลายหน้าดินและพืชพรรณธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพ พื้นที่ รวมไปถึงการปลูกสร้างอาคารที่มีความสูง และค่อนข้างหนาแน่น

กลุ่มภาพตัวแทนที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อย 10 อันดับสุดท้าย ได้แก่ภาพตัว แทนที่ 1, 2, 4, 5, 6, 10, 30, 33, 34, 37 ภาพในกลุ่มนี้โดยส่วนใหญ่แสดงความสมบูรณ์ของภูมิ ประเทศมีพืชพรรณปกคลุมหนาแน่นไม่ว่าจะเป็นบริเวณพื้นที่ชายหาดหรือว่าในแผ่นดิน การ

พัฒนาที่ปรากฏเป็นอาคารประเภทโรงแรมหรูขนาดใหญ่ แต่มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมค่อนข้างมาก

นอกจากการจัดลำดับข้อมูลในเบื้องต้นแล้วจากตารางที่ 5.1 ยังพบว่าแต่ละประเด็นนั้นมีความสัมพันธ์กัน เนื่องจากภาพตัวแทนกลุ่มเดียวกันปรากฏอยู่มากกว่า 1 ประเด็น คือมีทั้งสองและสามประเด็น จากข้อมูลที่ได้จะนำไปวิเคราะห์รายละเอียดในบทถัดไป โดยความสัมพันธ์ที่พบมีดังต่อไปนี้

ภาพตัวแทนที่ 10, 30, 34, 37, ปรากฏในตำแหน่งที่มีอัตลักษณ์มาก ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้มาก และไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม

ภาพตัวแทนที่ 25 ปรากฏในตำแหน่งที่ไม่มีอัตลักษณ์ ระดับการพัฒนาที่ยอมรับไม่ได้ และมีปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก

ภาพตัวแทนที่ 39 ปรากฏในตำแหน่งที่ไม่มีอัตลักษณ์ และมีระดับการพัฒนาที่ยอมรับไม่ได้

ภาพตัวแทนที่ 2 ปรากฏในตำแหน่งที่ไม่มีอัตลักษณ์ และไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม

ภาพตัวแทนที่ 1, 4, 5, 6, 33 ปรากฏในตำแหน่งที่มีระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้มาก และไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม

ภาพตัวแทนที่ 14, 38, 41, 42 ปรากฏในตำแหน่งที่มีระดับการพัฒนาที่ยอมรับไม่ได้ และมีปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก

นอกจากจะสรุปลำดับคะแนนในประเด็น อัตลักษณ์ของพื้นที่ การยอมรับได้จากระดับการพัฒนา และประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแล้ว ยังแสดงการจัดลำดับภาพตัวแทนจากค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าฐานนิยม เปรียบเทียบในแต่ละกลุ่มตัวอย่างของทั้งสามประเด็นดังแสดงในตารางที่ 1.9, 1.10 และ 1.11 (ภาคผนวก ข) เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ทัศนคติของแต่ละกลุ่มตัวอย่างว่ามีความสอดคล้องหรือแตกต่างกันอย่างไร

ตารางที่ 5.1 สรุปลำดับคะแนนในประเด็น อัตลักษณ์ของพื้นที่ การยอมรับได้จากระดับการพัฒนา และประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม

ลำดับที่	อัตลักษณ์ของพื้นที่						ระดับการพัฒนาที่ยอมรับได้มาก						ประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม					
	มีอัตลักษณ์มาก			ไม่มีอัตลักษณ์			ยอมรับได้มาก			ยอมรับไม่ได้			มีปัญหาสิ่งแวดล้อมมาก			ไม่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม		
	ภาพที่	Mean	Mode	ภาพที่	Mean	Mode	ภาพที่	Mean	Mode	ภาพที่	Mean	Mode	ภาพที่	Mean	Mode	ภาพที่	Mean	Mode
1	30	4.39	5	3	1.66	1	37	4.18	4	41	1.88	2	41	4.09	4	37	1.56	1
2	37	4.36	5	7	1.95	2	10	3.85	4	38	2.2	2	38	3.84	4	6	1.84	2
3	10	4.15	4	42	2.03	2	30	3.85	4	14	2.25	2	14	3.75	4	5	1.84	2
4	11	4.09	4	25	2.09	2	34	3.69	4	9	2.27	2	25	3.69	4	4	1.91	2
5	35	4.09	4	2	2.11	2	1	3.61	4	42	2.38	2	21	3.58	4	10	1.98	2
6	18	4.03	4	26	2.16	2	5	3.58	4	25	2.44	2	42	3.54	4	2	2.09	2
7	34	3.99	4	39	2.24	2	33	3.56	4	16	2.5	2	13	3.51	4	1	2.12	2
8	36	3.98	4	5	2.27	2	4	3.55	4	39	2.57	2	16	3.48	3	30	2.31	2
9	40	3.78	4	27	2.4	2	32	3.49	4	24	2.62	2	17	3.47	3	34	2.42	2
10	19	3.6	4	13	2.49	2	6	3.48	4	22	2.63	2	9	3.45	3	33	2.46	2